

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

10.02.2025

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Brak opodatkowania VAT kwoty tzw. odstępnego , wyrok NSA z 30 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1377/21	3
Obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla podatników posiadających zezwolenie na działalność w Polskiej Strefie Inwestycji , wyrok WSA w Łodzi z 4 grudnia 2024 r., sygn. I SA/Łd 532/24 (orzeczenie nieprawomocne)	4

Brak opodatkowania VAT kwoty tzw. odstępnego, wyrok NSA z 30 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1377/21

W ocenie NSA odstąpienie od umowy przedwstępnej, przejawiające się w rezygnacji z zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży, nie może stanowić samo przez się przesłanki do opodatkowania tego świadczenia VAT. Odstępne bowiem nie jest zapłatą za wyrażenie zgody na odstąpienie od umowy przez sprzedawcę. Nie można tutaj doszukiwać się usługi i świadczenia wzajemnego w sytuacji, kiedy strona płaci odstępne rezygnując z umowy przedwstępnej, bowiem takie odstępne stanowi rodzaj rekompensaty za niespełnienie zobowiązania do zawarcia umowy rozporządzającej wynikającej z umowy przedwstępnej. W konsekwencji w wyniku zapłaty odstępnego nie dochodzi do zawarcia w istocie żadnej umowy. W tym kontekście należy podkreślić, że odstępne, o którym mowa w art. 395 i art. 396 KC jest czynnością jednostronną. Oznacza to, że jednostronnie strona składając takie oświadczenie woli o zapłacie odstępnego, odstępuje od umowy przedwstępnej.

Skoro wcześniej podjęto zgodnie decyzję co do przyznania wzajemnego uprawnienia do odstąpienia od umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia umowy przyrzeczonej, to nie można następnie w sytuacji skorzystania z uprawnienia przez sprzedającego interpretować stanu umysłu nabywcy jako tolerowania zachowania sprzedawcy. Tolerowaniem jest bowiem godzenie się na sytuację pomimo braku aprobaty dla niej. W konsekwencji NSA zgodził się ze stanowiskiem, że w przypadku umów przedwstępnych zapłata odstępnego nie podlega opodatkowaniu, brak jest bowiem w tym przypadku usługi, którą można byłoby zidentyfikować na gruncie VAT.

W komentowanym wyroku NSA przyjął stanowisko zbieżne z tym, które wyraził poprzednio w wyroku z 13 lutego 2020 r. (sygn. I FSK 1382/17), a mianowicie uznał, że zapłata tzw. odstępnego nie podlega opodatkowaniu VAT, bowiem nie jest wynagrodzeniem za żadną usługę. W praktyce można było często spotkać się ze stanowiskiem odmiennym, zgodnie z którym zapłata odstępnego jest wynagrodze-

niem za tolerowanie przez drugą stronę (kontrahenta) odstąpienia od przystąpienia do umowy przyrzeczonej (ponieważ w myśl art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT świadczeniem usług jest m.in. tolerowanie czynności lub sytuacji), co oznaczałoby z kolei konieczność wystawienia faktury i zapłaty VAT od takiego „tolerowania”.

Sąd zasadnie podniósł w uzasadnieniu ustnym, że odstępne ma charakter odškodowawczy i nie należy traktować go jako wynagrodzenia za świadczenie, które miałyby polegać na tolerowaniu sytuacji, której wystąpienie obie strony przewidywały i akceptowały podpisując umowę przedwstępną (tj. możliwości odstąpienia od zawarcia umowy przyrzeczonej).

Czy na podstawie powyższego wyroku można twierdzić, że każda opłata uiszczana za niedojście umowy/transakcji do skutku, czy też np. kara za przedwczesne rozwiązanie umowy, nie będzie podlegać VAT? Niekoniecznie. Kluczowe są bowiem konkretne okoliczności, przede wszystkim zapisy umowne, ponieważ niekiedy będzie można zidentyfikować korzyść, jaka zostaje uzyskana przez jedną ze stron w zamian za kwotę odstępnego. Przykładowo, w sprawie będącej przedmiotem wyroku NSA z 7 października 2020 r. (sygn. I FSK 22/18) uznano, że w przypadku zapłaty odstępnego z tytułu przedwczesnego rozwiązania umowy franczyzy dochodzi na gruncie VAT do odpłatnego świadczenia usługi polegającej na wyrażeniu zgody na wcześniejsze rozwiązanie tej umowy, a w efekcie do zdarzenia podlegającego VAT (i dokumentowanego fakturą).

Wydaje się jednak, że komentowany wyrok powinien stanowić solidny argument za brakiem opodatkowania VAT tzw. odstępnego wypłacanego w przypadku odstąpienia przez jedną ze stron od zawarcia umowy przyrzeczonej, jeśli takie uprawnienie było przewidziane w zawartej przez strony umowie przedwstępnej.

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
DORADCA PODATKOWY

Obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla podatników posiadających zezwolenie na działalność w Polskiej Strefie Inwestycji, wyrok WSA w Łodzi z 4 grudnia 2024 r., sygn. I SA/Łd 532/24 (orzeczenie nieprawomocne)

Orzeczenie WSA w Łodzi zostało wydane w odpowiedzi na skargę Spółki na otrzymaną interpretację indywidualną z 3 lipca 2024 r. (sygn. 0111-KDIB1-3.4010.280.2024.1.DW). Kluczowym zagadnieniem było ustalenie czy Spółka będzie mogła skorzystać ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11n pkt 1 ustawy CIT, w sytuacji otrzymania decyzji o wsparciu uprawniającej ją do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania dochodów osiąganych w związku z realizacją inwestycji w ramach Polskiej Strefy Inwestycji.

Spółka otrzymała decyzję o wsparciu w związku z realizacją nowej inwestycji i na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT wykorzystwała możliwość zwolnienia dochodów z niej uzyskiwanych w maksymalnej dopuszczalnej wysokości. Jednocześnie Spółka nie wykluczyła, iż w przyszłości może otrzymać kolejne decyzje o wsparciu. Zdaniem Wnioskodawcy, w sytuacji gdy w danym roku nie korzysta on ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, może on zastosować zwolnienie z obowiązku dokumentacyjnego przewidzianego dla transakcji krajowych (art. 11n pkt 1 ustawy CIT; zakładając, że pozostałe warunki określone w tym przepisie są spełnione). W uzasadnieniu swojego stanowiska Spółka wskazała, iż pomimo posiadania decyzji o wsparciu, w przypadku wykorzystania maksymalnej wartości pomocy publicznej udzielonej w ramach tej decyzji, w danym roku podatkowym nie skorzysta ona ze zwolnienia. Natomiast gdyby Spółka otrzymała kolejne decyzje o wsparciu, skorzystanie ze zwolnienia byłoby możliwe dopiero od momentu wygenerowania dochodu z inwestycji, a więc do tego czasu prawo do zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego powinno jej przysługiwać.

W ocenie Wnioskodawcy, uwzględniając literalne brzmienie art. 11n pkt 1 ustawy CIT, sam fakt otrzymania decyzji o wsparciu przez którąkolwiek ze stron transakcji nie

może pozbawiać ich możliwości skorzystania z wyłączenia obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych. Dopiero uzyskiwanie w roku podatkowym, za który powstanie obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych, dochodu z inwestycji objętej kolejną decyzją o wsparciu i wyłączenie tego dochodu z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT sprawia, że warunek określony w art. 11n pkt 1 lit. b) ustawy CIT nie jest spełniony.

Dyrektor KIS uznał stanowisko Spółki za prawidłowe w części dotyczącej możliwości skorzystania ze zwolnienia w sytuacji pełnego wykorzystania we wcześniejszych latach pomocy publicznej na podstawie danej decyzji o wsparciu, natomiast nie zgodził się ze stanowiskiem wskazującym na możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego do momentu wygenerowania dochodu podlegającego zwolnieniu z opodatkowania.

Zdaniem Dyrektora KIS zwolnienie wynikające z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT ma charakter obligatoryjny i nie daje podatnikowi możliwości wyboru czy z niego skorzysta. Natomiast w momencie pełnego wykorzystania pomocy publicznej z danej decyzji o wsparciu, zwolnienie od podatku dochodowego przestaje przysługiwać.

Ze stanowiskiem tym zgodził się WSA w Łodzi i oddalił skargę Wnioskodawcy.

Analizowane orzeczenie dotyczy jednej z przesłanek do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych przewidzianego na gruncie art. 11n pkt 1 ustawy CIT. Po wejściu w życie przedmiotowej regulacji po stronie podmiotów, które otrzymały wsparcie w formie zwolnienia z opodatkowania dochodów osiąganych w związku z realizacją inwestycji w ramach PSI, pojawiały się wątpliwości, czy sam fakt posiadania decyzji o wsparciu implikuje brak możliwości niesporządzania dokumentacji cen transferowych na mocy zwolnienia dla tzw. transakcji krajowych. O ile nie budzi wątpliwości fakt, iż omawiane zwolnienie z CIT przestaje obowiązywać po wyczerpaniu maksymalnej

pomocy regionalnej, co zostało potwierdzone w omawianej interpretacji indywidualnej i komentowanym orzeczeniu, to kwestia określenia momentu, od którego podatnicy rzeczywiście korzystają z przedmiotowego zwolnienia, nadal przysparza trudności interpretacyjnych, a stanowisko organów w tym zakresie ulegało zasadniczym zmianom na przestrzeni ostatniego roku.

Początkowo wątpliwości te były wielokrotnie rozwiewane przez DKIS w licznych interpretacjach indywidualnych potwierdzających, iż dopiero wygenerowanie dochodu z inwestycji objętej decyzją o wsparciu powoduje skorzystanie ze zwolnienia przedmiotowego i sprawia, iż warunek określony w art. 11n pkt 1 lit. b) ustawy CIT nie jest spełniony (przykładowo w interpretacjach indywidualnych DKIS z 28 sierpnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.243.2020.1.J-KU, z 6 listopada 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.253.2020.1.RK, z 19 listopada 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.414.2020.1.MS, z 16 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.675.2023.2.JKU).

Istotny przełom w tej kwestii, w stronę zdecydowanie mniej korzystanego stanowiska z perspektywy samych podatników, nastąpił w maju 2024 r., kiedy to wydana została interpretacja indywidualna prezentująca pogląd zgoła odmienny od dotychczas przyjętego (sygn. 0111-KDIB1-3.4010.178.2024.1.MBD). DKIS uznał bowiem, iż „w sytuacji posiadania decyzji o wsparciu, brak dochodów podlegających zwolnieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, nie uprawnia do stwierdzenia, że spółka nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania CIT”.

Stanowisko to, podobnie jak to wyrażone w komentowanej interpretacji i orzeczeniu, bazuje na zrównaniu dwóch odmiennych pojęć, tj. pojęcia korzystania ze zwolnienia i pojęcia możliwości skorzystania ze zwolnienia. To podejście stoi w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisów, w których mowa jest o momencie „skorzystania ze zwolnienia” (zgodnie z art. 11n pkt 1 lit. b) ustawy CIT podmiot ma „nie

korzystać ze zwolnienia, o którym mowa m.in. w art. 17 ust. 1 pkt 34a”), a nie o momencie nabycia prawa do skorzystania z tego zwolnienia. A zatem, w naszej ocenie, przy weryfikacji możliwości zastosowania zwolnienia dla transakcji krajowych uwzględnione powinno zostać faktyczne wykorzystanie zwolnienia dochodów z podatku, a nie sama hipotetyczna możliwość skorzystania z niego.

Oprócz argumentów literalnych za powyższym stanowiskiem przemawia również ogólna racjonalność przedmiotowej regulacji. Jeżeli bowiem podmioty korzystające z preferencji powinny być poddane większej kontroli (w domyśle, aby nie były one konsumowane dzięki nierynkowym ustaleniom z podmiotami powiązanymi), to powinno to następować w momencie, gdy faktycznie z tej preferencji korzystają, a nie w okresach, gdy jedynie potencjalnie taka możliwość im przysługiwała.

Gdyby zmiana podejścia organów miała się utrwalić, doprowadziłoby to nie tylko do zaprzeczenia wydawało się już utrwalonej linii interpretacyjnej, ale również do powstania, jak się wydaje nadmiarowych obowiązków dokumentacyjnych po stronie podmiotów, których sytuacja podatkowa w zakresie korzystania ze szczególnych preferencji ustawowych nie różni się od innych podmiotów krajowych, dla których sporządzanie dokumentacji cen transferowych nie jest obowiązkowe. Z perspektywy systemowej zaakceptowanie takiego stanu rzeczy nie wydaje się możliwe. Pozostaje zatem mieć nadzieję, że pierwotnie prezentowany pogląd zostanie przywrócony czy to w drodze orzeczenia NSA, czy to poprzez korektę stanowiska na poziomie DKIS.

JOANNA BIAŁOBRZEWSKA
DORADCA PODATKOWY

**ALEKSANDRA
SCĄBER-ZIEMIANIN**
KONSULTANT W ZESPOLE
CEN TRANSFEROWYCH

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia odmowy zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b Dyrektywy Rady 92/83/EWG – pytanie prejudycjalne do TSUE , postanowienie NSA z 29 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1126/21	8
Przesłanki uznania składników majątku za przedsiębiorstwo w myśl art. 4a pkt 3 ustawy CIT , wyrok NSA z 30 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 575/22	8
Moment rozpoznania przychodu z tytułu warunkowego umorzenia pożyczki , wyrok NSA z 29 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 568/22	8
Kwestia stosowania art. 15 ust. 6 ustawy CIT odnośnie do spółek nieruchomościowych , wyrok NSA z 28 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 788/23	8
Zasady opodatkowania VAT usług świadczenia posiłków serwowanych na pokładzie samolotu , wyrok NSA z 27 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1461/21	8
Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w przypadku dostawy gruntu zabudowanego drogą asfaltową przeznaczoną do rozbiórki , wyrok NSA z 23 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1326/21	9
Kwestia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a ustawy CIT, kosztów realizacji prac badawczo-rozwojowych, które stanowią koszty kwalifikowane wymienione w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a ustawy CIT , wyrok NSA z 22 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 533/22	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Usługa polegająca na zabezpieczeniu ceny energii elektrycznej jako usługa pomocnicza w świetle art. 90 ust. 6 ustawy VAT, wyrok NSA z 22 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1428/21	9
Zwrot równowartości przyznanych ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych do dnia jej rozwiązania podlega opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 21 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1341/21	9
Kwestia zastosowania art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT odnośnie do spółki świadczącej usługi polegającej na wykonaniu wizualizacji projektów architektonicznych, wyrok WSA w Poznaniu z 23 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Po 581/24	10
Obowiązek aktualizacji deklaracji VAT-26 w przypadku przekazania pojazdu w trakcie trwania umowy najmu innemu podmiotowi, wyrok WSA w Rzeszowie z 21 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Rz 565/24	10

Kwestia odmowy zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b Dyrektywy Rady 92/83/EWG – pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 29 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1126/21

Czy do odmowy zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b Dyrektywy Rady 92/83/EWG z 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (w brzmieniu obowiązującym w 2014 r.) wystarczające jest zaklasyfikowanie wyrobu akcyzowego w postaci alkoholu etylowego skażonego glikolem propylenowym do kodu taryfowego CN 220720?

W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy odmowa zastosowania tego zwolnienia wymaga wykazania przez organy podatkowe, że podatnik produkujący wyroby akcyzowe nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi wie, iż są one używane do takiego spożycia, czy też wystarczające jest, że organy wykażą okoliczności pozwalające uznać, że powinien taką wiedzę dysponować?

Przesłanki uznania składników majątku za przedsiębiorstwo w myśl art. 4a pkt 3 ustawy CIT, wyrok NSA z 30 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 575/22

Odnosząc się do definicji przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 55(1) KC, mając na uwadze orzecznictwo SN i NSA, wskazać należy, że w przepisie tym użyto zwrotu „w szczególności”, co oznacza, że nie zawiera on zamkniętego katalogu elementów przedmiotowych, które powinny wchodzić w skład przedsiębiorstwa. W związku z tym wyprowadzenie przez organ obowiązku wniesienia aportem również czynnika (elementu) ludzkiego, który nie występował w tej sprawie, niezależnie od pozostałych składników przedmiotowych jest nadinterpretacją tego przepisu.

Moment rozpoznania przychodu z tytułu warunkowego umorzenia pożyczki, wyrok NSA z 29 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 568/22

Data powstania przychodu z tytułu warunkowego umorzenia kwoty pożyczki jest data zawarcia umowy o umorzeniu pożyczki,

bowiem od tego momentu ujawniona jest w sposób ewidentny wola stron umowy świadcząca o wywodzeniu przez nich skutków prawnych umorzenia.

Kwestia stosowania art. 15 ust. 6 ustawy CIT odnośnie do spółek nieruchomościowych, wyrok NSA z 28 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 788/23

Spółki nieruchomościowe od 1 stycznia 2022 r., żeby prawidłowo zastosować zmienne brzmienie art. 15 ust. 6 ustawy CIT, powinny dokonać swego rodzaju porównania. Innymi słowy powinny ustalić, jaka jest wartość amortyzowanej nieruchomości według MSR, czy wartości godziwej i odnieść tę wartość do hipotetycznej wartości, która by została ustalona, gdyby zastosowała podstawę amortyzacji według ustawy o rachunkowości. W takim przypadku, jeżeli się okaże, że te odpisy byłyby wyższe na podstawie zasad rachunkowości stosowanych przez spółkę według MSR czy wartości godziwej, to nie może spółka takich odpisów zastosować, bo musi je obniżyć do tej kwoty, która by wynikała, gdyby zastosowano zasady z ustawy o rachunkowości. Natomiast w żadnym wypadku nie można się zgodzić ze stanowiskiem, że ta wartość, którą należy przyjąć, to jest zero. Takie twierdzenie jest bowiem nieuzasadnione.

Zasady opodatkowania VAT usług świadczenia posiłków serwowanych na pokładzie samolotu, wyrok NSA z 27 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1461/21

W analizowanej sprawie, w świetle wyroku TSUE z 21 kwietnia 2021 r. w sprawie C-703/19 należy przyjąć, że zakres usług, jaki jest świadczony przez personel pokładowy w związku z serwowaniem posiłków na pokładzie samolotu (polegający m.in. na podgrzaniu posiłków, zaparzeniu herbaty, czy kawy oraz nalaniu napojów do papierowych kubków) jest zbyt wąski, aby można było uznać, że ma charakter dominujący nad dostawą towarów. Usługi te mają charakter wspomagający i pomocniczy, służący dostawie towarów w szczególnych warunkach, jakie panują w samolocie i stanowią czynności konieczne i niezbędne, aby taka dostawa towarów w ogóle mogła być dokonana. W konsekwencji do czynności tych nie ma zastosowania stawka VAT w wysokości 0%.

Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w przypadku dostawy gruntu zabudowanego drogą asfaltową przeznaczoną do rozbiórki, wyrok NSA z 23 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1326/21

W sytuacji gdy wywłaszczana działka zabudowana jest budowlą w postaci drogi asfaltowej, której rozbiórka nie nastąpiła do dnia dostawy, a wywłaszczana gmina szacując wartość działki uwzględniła w niej zarówno wartość gruntu, jak i wartość budowli, przyjąć należy, że zgodnie z art. 29a ust. 8 ustawy VAT podstawa opodatkowania obejmuje zarówno grunt, jak i budowlę w postaci drogi. Droga stanowi istotny element wywłaszczonej nieruchomości i zastosowanie tu wykładni związanej z ekonomicznym podejściem do tej dostawy byłoby za daleko idące.

Kwestia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a ustawy CIT, kosztów realizacji prac badawczo-rozwojowych, które stanowią koszty kwalifikowane wymienione w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a ustawy CIT, wyrok NSA z 22 stycznia 2025 r., sygn. II FSK 533/22

Z przepisu art. 18d ustawy CIT, wynika, że do kosztów kwalifikowanych należy zaliczać te wydatki, czy to księgowane w sposób bezpośredni, czy też poprzez odpisy amortyzacyjne, które dotyczą samych prac B+R, a nie ponownego rozliczania przez koszty kwalifikowane już samych efektów prac B+R, tym bardziej w sytuacji, kiedy sama spółka wskazuje na to, że sama nie jest przekonana, że ten dodatkowy efekt prac B+R w postaci zwiększenia wartości początkowej środka trwałego, będzie wykorzystywany do kolejnych prac B+R.

Usługa polegająca na zabezpieczeniu ceny energii elektrycznej jako usługa pomocnicza w świetle art. 90 ust. 6 ustawy VAT, wyrok NSA z 22 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1428/21

Element stałości i niezbędności usługi w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa podatnika nie może być jedynym wskaźnikiem uznania transakcji za pomocniczą

w kontekście art. 90 ust. 6 ustawy VAT. Należy wziąć pod uwagę również marginalność, akcesoryjność, uboczność świadczonych usług. Dokonując w tym kontekście oceny usługi związanej z umową zabezpieczającą różnicę w cenach energii elektrycznej należy wziąć pod uwagę kilka warunków. Głównym przedmiotem działalności spółki jest produkcja i sprzedaż piwa, a więc zbyt daleko idące jest połączenie świadczeń w zakresie usług finansowych polegających na zabezpieczeniu cen energii z tego typu działalnością. W odniesieniu do umowy zabezpieczającej ceny energii należy uznać, iż ma ona charakter pomocniczy, akcesoryjny. Z opisu sprawy nie wynika, że bez tej umowy zabezpieczającej spółka nie mogłaby prowadzić podstawowej działalności gospodarczej i kupować energii. Istotna jest również okoliczność, że przychody osiągane z tej działalności zabezpieczającej są niewspółmierne w odniesieniu do przychodów z podstawowej działalności. Również brak zaangażowania substratów majątkowych i osobowych jest tym elementem, który należy analizować i brać pod uwagę. Są to te okoliczności, które przesądzają o pomocniczym charakterze usług finansowych. Natomiast element stałości nie jest elementem obligatoryjnym w definicji usług pomocniczych.

Zwrot równowartości przyznanych ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych do dnia jej rozwiązania podlega opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 21 stycznia 2025 r., sygn. I FSK 1341/21

W przypadku jednostronnego rozwiązania, przez abonenta lub z winy abonenta, umowy terminowej o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w myśl której przyznane zostały abonentowi ulgi, zwrot równowartości przyznanych ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, podlega opodatkowaniu VAT. W konsekwencji stwierdzić należy, że zwrot odpowiednio skorygowanych ulg stanowi odpłatność za czynność określoną w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT i podlega opodatkowaniu VAT.

Kwestia zastosowania art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT odnośnie do spółki świadczącej usługi polegającej na wykonaniu wizualizacji projektów architektonicznych, wyrok WSA w Poznaniu z 23 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Po 581/24

Przepis art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT stanowi o przychodach z praw autorskich, w tym z tytułu zbycia tych praw. Skoro spółka sprzedając produkt klientom na zasadzie udzielania licencji, na który składają się trzy elementy - usługa polegająca na wykonaniu wizualizacji projektów architektonicznych, produkt (stworzona wizualizacja) oraz przysługujące nabywcy prawa autorskie, które wynikają z samej natury produktu to w istocie uzyskuje przychody z praw autorskich w związku z wytworzonymi przez siebie wizualizacjami projektów architektonicznych mimo, że nie dochodzi do zbycia praw autorskich. Odnosząc się zatem do wątpliwości spółki stwierdzić należy, że spółka, sprzedając stworzone wizualizacje projektów architektonicznych, w wyżej opisanej formie będzie osiągała przychody z praw autorskich. Wobec tego spółka będzie miała prawo skorzystania z opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek pod warunkiem, że przychody osiągnęte przez nią z praw autorskich, a nie tylko z ich zbycia, nie przekroczą 50% przychodów.

Obowiązek aktualizacji deklaracji VAT-26 w przypadku przekazania pojazdu w trakcie trwania umowy najmu innemu podmiotowi, wyrok WSA w Rzeszowie z 21 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Rz 565/24

Każda zmiana wykorzystania pojazdu samochodowego przez podatnika powoduje obowiązek złożenia aktualizacji informacji (VAT-26). Niezależnie od tego ile pojazdów posiada podatnik, czy też ile następuje zmian w sposobie wykorzystania tych pojazdów samochodowych, każda zmiana powoduje obowiązek aktualizacji informacji. Nie można zgodzić się z podatnikiem, że przekazanie pojazdu innemu podatnikowi w trakcie trwania umowy najmu nie powoduje zmiany wykorzystania pojazdu samochodowego. Oddanie samochodu innemu podatnikowi (innemu najemcy), czy to bezpośrednio, czy to za pośrednictwem wynajmującego powoduje, że u przekazującego podatnika następuje zmiana

wykorzystania pojazdu. Bowiem w tym czasie kiedy pojazd jest u innego podatnika, podatnik nie prowadzi ewidencji tego pojazdu. Ponadto nie ma żadnych innych możliwości kontrolnych i nie jest w stanie w 100% stwierdzić, że pojazd nie będzie wykorzystywany w inny sposób, niż do celów działalności gospodarczej. Analizy nadzorcze czy kontrolne, które są wdrożone u podatnika, czyli regulamin korzystania z pojazdu, prowadzenie ewidencji pojazdu, dotyczą tylko tego okresu, w którym pojazd jest faktycznie u podatnika w jego dyspozycji i przez niego wykorzystywany. A zatem, nie można uznać, że w sytuacji kiedy ten pojazd zostaje oddany innemu najemcy to nie nastąpi zamiana sposobu wykorzystania tego pojazdu.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia możliwości przekazania środków zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku VAT w polskim oddziale zagranicznego banku na rachunek bieżący prowadzony w tym banku , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP-1-1.4012.697.2019.9.S.KOM	13
Zasady rozliczenia VAT w związku z odpłatnym udostępnieniem terenu rekreacyjnego przez gminę na rzecz podmiotów zewnętrznych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.619.2024.1.MK	13
Brak powstania dochodu z tytułu zmiany wartości składników majątku, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 4 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.573.2024.1.IN	13
Skuteczność zmiany roku podatkowego w sytuacji spóźnionego poinformowania o tej zmianie naczelnika właściwego urzędu skarbowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.636.2024.2.AG	14
Kwestia opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków lokalu gastronomicznego, którego część jest udostępniana nieodpłatnie , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.674.2024.1.PP	14
Kwestia zastosowania zwolnienia z CIT do wypłaty dywidendy na podstawie art. 10 ust. 2 polsko-maltańskiej UPO , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.605.2024.1.ANK	15

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia obowiązku korekty różnic kursowych w związku z wyrokami stwierdzającymi nieważność kredytów lub konieczność zmiany warunków kredytów , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.615.2024.1.SJ	16
Czynności rozliczenia nakładów inwestycyjnych jako świadczenia usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 stycznia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.865.2024.2.JS	16
Ustalenie czy amortyzacja części oddanej w nieodpłatne użytkowanie nieruchomości będzie stanowiła koszty uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.661.2024.4.KW	17
Kwestia stosowania art. 11r ustawy CIT w odniesieniu do transakcji pożyczek zawartych w latach poprzednich z podmiotami powiązanymi , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.704.2024.1.JKU	17
Wpłata udziału w zysku nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.609.2024.2.MG	18
Kwestia opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonującą umowę zlecenia, zawartą z innym podmiotem niż własny pracodawca , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 19 grudnia 2024 r., sygn. DI/100000/43/1129/2024	18

Kwestia możliwości przekazania środków zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku VAT w polskim oddziale zagranicznego banku na rachunek bieżący prowadzony w tym banku, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.697.2019.9.S.KOM

Skoro spółka niemiecka będzie posiadała rachunek bankowy w polskim oddziale zagranicznego banku nie będzie to stało na przeszkodzie, aby zwrócić się do naczelnika urzędu skarbowego z wnioskiem o przekazanie zgromadzonych na rachunku VAT środków na rachunek bankowy, dla którego jest prowadzony ten rachunek VAT, w tym oddziale banku. Przepisy art. 108b ustawy VAT nie przewidują możliwości przekazania środków z rachunku VAT na inny rachunek rozliczeniowy niż ten, dla którego prowadzony jest rachunek VAT, z którego środki są przekazywane. Przy czym należy wskazać, że rachunki rozliczeniowe prowadzone w banku zagranicznym działającym w Polsce poprzez swój oddział (jak to ma miejsce w niniejszej sprawie) muszą być zamieszczone w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ustawy VAT.

Zasady rozliczenia VAT w związku z odpłatnym udostępnieniem terenu rekreacyjnego przez gminę na rzecz podmiotów zewnętrznych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.619.2024.1.MK

Odpłatne usługi udostępnienia terenu rekreacyjnego na rzecz podmiotów zewnętrznych stanowić będą czynności cywilnoprawne, które gmina będzie wykonywać jako podatnik w myśl art. 15 ust. 1 ustawy VAT w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT. W ramach świadczenia odpłatnych usług udostępniania terenu rekreacyjnego gmina nie będzie korzystać z wyłączenia z opodatkowania, o którym mowa w art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Czynność, która podlega opodatkowaniu VAT może być opodatkowana właściwą stawką VAT albo może korzystać ze zwolnienia od tego podatku. Przepisy ustawy VAT oraz rozporządzeń wykonawczych do ustawy

nie przewidują zwolnienia od podatku dla usługi polegającej na udostępnianiu terenu rekreacyjnego, za który będzie pobierane wynagrodzenie. Zatem czynność odpłatnego udostępnienia terenu rekreacyjnego na rzecz zewnętrznych podmiotów będzie opodatkowana VAT.

Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT, gmina ma/będzie miała prawo do odliczenia podatku naliczonego VAT wynikającego z faktur dokumentujących wydatki poniesione na realizację inwestycji. Wynika to z faktu, że gmina jest zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT, a wydatki mają/będą miały związek z prowadzoną działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy VAT i wykonywanymi w ramach tej działalności czynnościami opodatkowanymi VAT. Prawo to przysługuje/będzie przysługiwało pod warunkiem niewystąpienia przesłanek negatywnych wymienionych w art. 88 ustawy VAT.

Brak powstania dochodu z tytułu zmiany wartości składników majątku, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.573.2024.1.IN

W wyniku dokonanego połączenia polegającego na przejęciu przez spółkę przejmującą całego majątku spółki przejmowanej, po stronie spółki przejmującej nie powstanie dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Tym samym, po stronie spółki przejmującej nie powstanie obowiązek zapłaty ryczałtu od dochodu spółek w myśl art. 28n ust. 1 pkt 3 ustawy CIT w terminie przewidzianym w art. 28t ust. 1 pkt 5 ustawy CIT. Wynika to z faktu, że wartość bilansowa aktywów i zobowiązań spółki przejmowanej pozostawała zbieżna z wartością podatkową aktywów i zobowiązań zarówno w księgach spółki przejmowanej (przed połączeniem), jak i po połączeniu w księgach spółki przejmującej. W analizowanej sprawie nadwyżka wartości rynkowej składników majątku spółki przejmowanej ponad wartością podatkową tych składników nie wystąpi, to tym samym nie powstanie dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku.

Skuteczność zmiany roku podatkowego w sytuacji spóźnionego poinformowania o tej zmianie naczelnika właściwego urzędu skarbowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.636.2024.2.AG

Przepis art. 8 ust. 3 ustawy CIT wskazuje, że skutki prawne zmiany dokonanej w dokumencie regulującym ustrój podatnika nastąpią dopiero po zakończeniu trwającego roku podatkowego. Aby więc skutecznie przeprowadzić zmiany w statucie w tej materii, muszą być one dokonane (uchwalone) przed rozpoczęciem roku podatkowego którego dotyczą.

Drugim obowiązkiem dla skutecznej zmiany roku podatkowego jest obowiązek informacyjny. Zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy CIT o wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy CIT, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie roku podatkowego. Należy zauważyć, że okres ten ma na celu ukonstytuowanie przeprowadzonych zmian. Jest to czas niezbędny na przeprowadzenie procesu rejestracji zmiany roku podatkowego, zgodnie z odpowiednimi przepisami. Stąd aby powyższe zawiadomienie odniosło skutek, na dzień jego przedłożenia naczelnikowi urzędu skarbowego, okoliczność której dotyczy powinna być już prawnie skuteczna, w tym przypadku ujawniona poprzez wpis w rejestrze. Ustawodawca wskazał zatem, że dla skuteczności zmiany następnego roku podatkowego musi być ona podjęta w odpowiednim akcie regulującym ustrój prawny podatnika do końca bieżącego roku podatkowego, natomiast na dzień poinformowania naczelnika urzędu skarbowego o takiej zmianie musi być ona skuteczna prawnie.

W związku z powyższym, warunkiem skutecznej zmiany roku podatkowego jest: podjęcie stosownej uchwały o zmianie umowy lub statutu spółki lub innego dokumentu, który reguluje zasady ustrojowe podatnika, poinformowanie o zmianie roku podatkowego naczelnika urzędu skarbowego w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy CIT, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy, przy czym data, do której należy złożyć roczne zeznanie podatkowe jest ter-

minem, do upływu którego można złożyć/ zmienić złożone oświadczenie.

Z opisu sprawy wynika, że w maju 2022 r. w KRS został dokonany wpis o zmianie umowy spółki w zakresie określenia roku obrotowego innego niż rok kalendarzowy, tj. trwającego 12 miesięcy liczonych od 1 lipca do 30 czerwca, przy czym pierwszy rok po zmianie trwa od 1 stycznia 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. W dniu 7 marca 2023 r. spółka złożyła zeznanie CIT-8 za 2022 r. w którym nie poinformowała naczelnika urzędu skarbowego o zmianie roku podatkowego. W dniu 5 lutego 2024 r. spółka złożyła korektę deklaracji CIT-8 za 2022 r. w której złożyła oświadczenie o zmianie roku podatkowego. Z powyższego opisu wynika, że naczelnik urzędu skarbowego został poinformowany o zmianie roku podatkowego 5 lutego 2024 r., a więc po upływie terminu do którego można było złożyć stosowne oświadczenie. A zatem, ponieważ nie został spełniony jeden z warunków skutecznej zmiany roku podatkowego, stanowisko spółki, że skutecznie dokonała zmiany roku podatkowego należało uznać za nieprawidłowe.

Kwestia opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków lokalu gastronomicznego, którego część jest udostępniana nieodpłatnie, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.674.2024.1.PP

Biorąc pod uwagę brak odpłatności za udostępnienie w ramach umowy dzierżawy lokalu gastronomicznego (sali jadalnej do konsumpcji, i przestrzeni przy kawiarni) do wspólnego korzystania przez pracowników, czytelników i innych użytkowników X można stwierdzić, że używanie tych części budynku nie odbywa się na podstawie umów o podobnym charakterze do umów najmu czy dzierżawy. Za brakiem zastosowania opodatkowania podatkiem określonym w art. 24b ustawy CIT przemawia również fragment uzasadnienia do projektu ustawy nowelizującej (Autopoprawka druk sejmowy 2291-A). Podatek od przychodów z budynków będzie płacony od tych środków trwałych w postaci budynków, które generują przychody z ich najmu (dzierżawy itp.). W przypadku podatników PIT podatek minimalny nie będzie dotyczył umów najmu zawieranych poza działalnością gospodarczą

(tzw. najem prywatny). Jeżeli tylko część budynku będzie oddana do używania na podstawie umowy najmu, wówczas podatnik będzie obowiązany do zapłaty podatku od przychodów z budynków od tej części, która została wynajęta. Zatem powierzchni udostępnionej nieodpłatnie w ramach umowy dzierżawy lokalu gastronomicznego (sali jadalnej do konsumpcji i przestrzeni przy kawiarni) nie należy uwzględniać dla celów obliczania przychodu na podstawie art. 24b ust. 6 ustawy CIT.

Wynajmowane przez spółkę budynki, w których pomieszczenia wynajmowane są na kilka godzin lub dni w danym miesiącu powinny zostać objęte podatkiem wynikającym z art. 24b ustawy CIT. A wynajęcie części budynku np. sali konferencyjnej na kilka godzin lub kilka dni w danym miesiącu powinno skutkować opodatkowaniem tych części budynku w proporcji, w jakiej ich powierzchnia pozostaje do całkowitej powierzchni użytkowej tego budynku. Termin na wpłatę podatku upływa w 20. dniu miesiąca następującego po miesiącu, za który obliczany jest podatek. W związku z tym w momencie wpłaty zaliczki podatnik powinien wiedzieć, czy w danym miesiącu wynajmował budynek lub jego część czy też nie.

Dla ustalenia przychodu z budynków nie ma znaczenia fakt, że budynek lub jego część została wynajęta w ramach umowy najmu kilka razy w miesiącu dla jednego najemcy (na podstawie kilku różnych umów najmu) lub kilka razy w ciągu miesiąca dla różnych najemców. Tak więc do obliczenia wskaźnika procentowego wynajmowanej powierzchni w danym miesiącu należy uwzględnić ją tylko raz, ponieważ jest to cały czas ten sam metraż, tylko wynajęty kilka razy, np. w przypadku hotelu i wynajmowania w nim pokoi. Ten sam pokój, czyli jakaś część budynku może być wynajmowany kilkakrotnie lub kilkanaście razy w ciągu miesiąca. Nie powoduje to jednak tego, że kilka razy metraż wynajmowanego pokoju będzie podlegał uwzględnieniu przy ustaleniu przychodu z budynków. Tym samym, w przypadku kilkakrotnego wynajęcia w danym miesiącu części budynku np. danej sali konferencyjnej na podstawie zawartych odrębnych umów wynajmu krótkoterminowego, do ustalenia przychodu należy uwzględnić powierzchnię użytkową tej wynajętej części budynku jednokrotnie.

Kwestia zastosowania zwolnienia z CIT do wypłaty dywidendy na podstawie art. 10 ust. 2 polsko-maltańskiej UPO, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.605.2024.1.ANK

Polsko-maltańska UPO poprzez zapis: „posiadała lub będzie posiadać takie udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty” - dopuszcza aby warunek 24 miesięcznego nieprzerwanego posiadania udziałów był spełniony po wypłacie dywidendy. Wobec powyższego należy stwierdzić, że zgodnie z polsko-maltańską UPO, dokonując wypłaty dywidendy na rzecz wspólnika (spółki maltańskiej), posiadając certyfikat rezydencji oraz dochowując warunku należytej staranności - z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2, 2b, 2d i 2e ustawy CIT - tj. jeśli łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT na rzecz podmiotu powiązanego (wspólnika), nie przekroczy w roku podatkowym obowiązującym u wypłacającego te należności (tj. u wnioskodawcy) łącznej kwoty 2 000 000 zł na rzecz tego samego podatnika – wnioskodawca będzie mógł zastosować zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych, o którym mowa w art. 10 ust. 2 polsko-maltańskiej UPO w związku z art. 22a i 22b ustawy CIT. Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że po przekroczeniu kwoty należności 2 000 000 zł na rzecz tego samego podatnika z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT - art. 26 ust. 2e ustawy CIT przewiduje obowiązek pobrania podatku według stawki podstawowej. Odstąpienie od tego obowiązku (tj. zastosowanie zwolnienia z UPO) będzie możliwe pod warunkiem posiadania oświadczenia zgodnie z art. 26 ust. 7a-7j ustawy CIT lub opinii o stosowaniu zwolnienia zgodnie z art. 26b ustawy CIT.

Kwestia obowiązku korekty różnic kursowych w związku z wyrokami stwierdzającymi nieważność kredytów lub konieczność zmiany warunków kredytów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.615.2024.1.SJ

Nieważność umowy kredytu oznacza, że zobowiązania stron umów, banku i klienta, nigdy nie powstały, a strony zobowiązane są zwrócić to, co świadczyły w związku z nieważną umową jako świadczenia nie należne. W przypadku stwierdzenia nieważności umów, określone przez sąd skutki prawne na gruncie cywilnym występują ex tunc (wstecz), a więc od momentu zawarcia umowy dotkniętej wadliwością, co oznacza, że umowa kredytu jako nieważna już od chwili jej zawarcia nie wywołuje skutków prawnych. Unieważnienie umowy kredytowej/aneksu oznacza, że bank nie ma już aktywów w postaci należności od klienta z tytułu umowy kredytowej/aneksu. Tym samym nie może dokonać ich bilansowej wyceny, co powoduje, że nie powstaną różnice kursowe wynikające z tej wyceny. Podobny skutek należy odnieść do umów kredytów, w przypadku których sądy stwierdziły, że zawierają one klauzule niedozwolone, w związku z czym należy je wykonywać na zmienionych warunkach, w szczególności tak, jakby umowa kredytu przez cały okres jej wykonywania stanowiła umowę kredytu w PLN, tj. bez mechanizmu denominacji lub indeksacji kredytu w walucie obcej. Stwierdzenie, że umowa powinna być traktowana tak, jakby przez cały okres jej wykonywania stanowiła umowę kredytu w PLN, oznacza, że nie powstają różnice kursowe w związku z wyceną. W związku z powyższym bank powinien skorygować różnice kursowe (zarówno dodatnie, jak i ujemne) rozpoznane w wyniku podatkowym z tytułu wyceny Korekty ESP, Korekty WBB, rezerw oraz odpisów ECL, związane z kredytami, w odniesieniu do których zapadły wyroki. Skoro umowy kredytów są albo nieważne, albo należy je wykonywać w sposób, jakby przez cały okres ich wykonywania stanowiły umowę kredytu w PLN, to w związku z tym nie powstają różnice kursowe.

Czynności rozliczenia nakładów inwestycyjnych jako świadczenia usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy

VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 stycznia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.865.2024.2.JS

Z punktu widzenia prawa cywilnego nakłady na nieruchomości (np. wybudowanie budynku lub budowli oraz ulepszenie istniejących budynków lub budowli) stanowią część składową gruntu i tym samym własność właściciela gruntu. Wszystko to, co zostało trwale z gruntem złączone, stanowi bowiem jego część składową. A zatem w sytuacji, gdy dzierżawca/najemca/użytkownik poniesie nakłady na majątku, który nie stanowi jego własności (np. wybuduje budynek), nakłady te staną się częścią nieruchomości i przypadną właścicielowi nieruchomości. W rozpatrywanej sprawie nakłady inwestycyjne stanowią część składową nieruchomości, których właścicielem jest wydierżawiający. Przedmiotem zbycia będą wyłącznie poniesione nakłady stanowiące inwestycję na cudzym gruncie. Przedmiotowe nakłady nie stanowią odrębnej rzeczy, a jedynie skutkują powstaniem po stronie dzierżawcy roszczenia względem właściciela nieruchomości, o zwrot poniesionych kosztów. Roszczenie to nie stanowi natomiast prawa rzeczowego, a jedynie prawo o charakterze zobowiązaniowym, uprawniające do żądania zwrotu kosztów nakładów. Tym samym, prawo to nie może również stanowić towaru w rozumieniu ustawy VAT. Podmiot, który poniósł nakłady, dysponuje pewnym prawem do poniesionych nakładów i może to prawo przenieść na rzecz innego podmiotu. Wskazać zatem należy, że nakład jest prawem majątkowym, które może być przedmiotem obrotu gospodarczego. Z uwagi na powyższe, odpłatna czynność zbycia nakładów, jako przekazanie za wynagrodzeniem ulepszeń dokonanych na gruncie wydierżawiającego, będzie stanowiło odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, a tym samym będzie podlegało opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy VAT.

Zarówno wydierżawiający, jak i dzierżawca są czynnymi podatnikami VAT. Spółka zamierza wykorzystać nabyte od dzierżawcy nakłady inwestycyjne na nieruchomość wyłącznie do czynności opodatkowanych VAT, tj. nakłady w postaci wybudowanych przez dzierżawcę budynku i budowli mają zostać sprzedane osobie trzeciej wraz

z nieruchomością gruntową, na której obiekty te są posadowione. Przy czym, transakcja dostawy będzie opodatkowana VAT i nie będzie korzystać ze zwolnienia od podatku. W związku z powyższym, wydierżawiającemu będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego, wykazanego na fakturze wystawionej przez dzierżawcę z tytułu rozliczenia nakładów inwestycyjnych, ponieważ w okolicznościach niniejszej sprawy zostaną spełnione łącznie oba warunki określone w art. 86 ust. 1 ustawy VAT.

Ustalenie czy amortyzacja części oddanej w nieodpłatne użytkowanie nieruchomości będzie stanowiła koszty uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.661.2024.4.KW

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajdzie ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT. Odpisy amortyzacyjne w stosunku do każdego środka trwałego oddanego w nieodpłatne użytkowanie nie będą stanowiły kosztów uzyskania przychodów za te miesiące, w których dany środek trwały będzie przedmiotem nieodpłatnego użytkowania. Dotyczyć to będzie zarówno tych środków trwałych, które były przez spółkę nabyte lub wytworzone we własnym zakresie przed oddaniem ich w nieodpłatne użytkowanie, także wtedy, gdy uprzednio spółce przysługiwało prawo zaliczenia nakładów na ich stworzenie do podatkowych kosztów uzyskania przychodów poprzez odpisy amortyzacyjne czy poprzez bezpośrednie odniesienie w koszty. Przepisy ustawy CIT przewidują bowiem, że oddanie środka trwałego w nieodpłatne użytkowanie wyklucza możliwość zaliczania dotyczących go odpisów amortyzacyjnych do kosztów uzyskania przychodów za miesiące, w których składnik ten będzie oddany do nieodpłatnego użytkowania, pomimo pozostawania właścicielem takiego środka trwałego i czerpania z niego pożytków. Okoliczność ta pozostaje zatem bez znaczenia w świetle przepisu art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT. Skoro odpisy amortyzacyjne dokonywane od oddanych w bezpłatne użytkowanie składników majątkowych zostały wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT, to nawet istnienie związku o jakim mowa w art. 15 ust. 1 usta-

wy CIT nie upoważnia do zaliczenia tychże odpisów amortyzacyjnych do kosztów uzyskania przychodów. Spółka powinna więc dokonać wyłączenia z kosztów podatkowych odpisów amortyzacyjnych naliczonych od tej części środka trwałego, która została oddana do nieodpłatnego użytkowania innym podmiotom za miesiące, w których część ww. środka trwałego (nieruchomości) będzie oddana do nieodpłatnego użytkowania.

Kwestia stosowania art. 11r ustawy CIT w odniesieniu do transakcji pożyczek zawartych w latach poprzednich z podmiotami powiązanymi, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-1-3.4010.704.2024.1.JKU

Jeśli sporządzana jest aktualizacja analizy porównawczej w oparciu o art. 11r ustawy CIT, w odniesieniu do kontrolowanych transakcji pożyczek zawartych w latach poprzednich z podmiotami powiązanymi, to stosownie do tej aktualizacji, zmianie powinno podlegać oprocentowanie pożyczek wobec podmiotów powiązanych. Powyższe pozwoli wypełnić warunek, o którym mowa w art. 11c ustawy CIT, dotyczący obowiązku ustalania cen transferowych pomiędzy podmiotami powiązanymi na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane. Zatem nieprawidłowe jest stanowisko, że w przypadku gdy zaktualizowana analiza porównawcza przygotowana dla transakcji pożyczkowych zawartych w przeszłości wskaże, że oprocentowanie w takich pożyczkach nie mieści się już w przedziale międzykwartylowym wynikającym ze zaktualizowanej analizy, mimo że pierwotna analiza potwierdzała rynkowość transakcji i poziom oprocentowania na moment udzielenia finansowania (i w okresie ważności analizy) to oprocentowanie w takich pożyczkach nie powinno zostać skorygowane.

Wypłata udziału w zysku nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.609.2024.2.MG

W analizowanej sprawie ze strony spółki komandytowej na rzecz komplementariusza nastąpi wypłata kwoty pieniężnej określonej przez spółkę jako związanej ze świadczeniami wykonywanymi przez komplementariusza jak też określonej jako udział w zysku. Udział w zysku spółki wypłacony komplementariuszowi w formie świadczenia pieniężnego nie spełnia warunków do uznania tej czynności za czynność podlegającą opodatkowaniu VAT. Wypłata środków pieniężnych u wypłacającego, tj. w przedmiotowej sprawie u spółki, nie jest czynnością podlegającą opodatkowaniu. Niezależnie od tego czy wypłata dokonana przez spółkę miałaby charakter wynagrodzenia za usługę czy też wypłaty udziału w zysku, to dla spółki nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu. Tym samym, stanowisko, że udział w zysku związany ze świadczeniami wykonywanymi przez komplementariusza na rzecz spółki komandytowej nie będzie podlegał opodatkowaniu VAT, jest prawidłowe.

Kwestia opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonującą umowę zlecenia, zawartą z innym podmiotem niż własny pracodawca, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 19 grudnia 2024 r., sygn. DI/100000/43/1129/2024

Osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonująca umowę zlecenia, zawartą z innym podmiotem niż własny pracodawca i pod warunkiem, iż umowa zlecenia nie jest pośrednio ani bezpośrednio wykonywana na rzecz pracodawcy, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pozostawania w stosunku pracy. Natomiast z tytułu wykonywania umowy zlecenia ubezpieczenia emerytalne i rentowe mają dla niej charakter dobrowolny jeżeli podstawa wymiaru składek ze stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca, wynosi co najmniej tyle, ile minimalne wynagrodzenie za pracę. Jak wynika z art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń spo-

łecznych, nie zachodzi podstawa do podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, ani obowiązkowo ani dobrowolnie. Natomiast ubezpieczenie wypadkowe jest dla takiej osoby obowiązkowe (art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Powyższe oznacza, iż po stronie zleceniodawcy brak w takiej sytuacji obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy zlecenia, zawartej z osobą, która jest pracownikiem innego podmiotu. Z treści wniosku wynika, że osoba o której mowa we wniosku jest zatrudniona w innym podmiocie na pełen etat, a z treści pisma stanowiącego uzupełnienie wniosku wynika, że zawarta umowa zlecenia była świadczona wyłącznie na rzecz wnioskodawcy, z pracy zleceniobiorcy finalnie skorzystał wnioskodawca.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

JOANNA KILIJĄŃSKA
tel. +48 605 514 518
joanna.kilijanska@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl

